

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-07608/2014-ERU

V Ostravě dne 18. srpna 2014

Č. j. 07608-3/2014-ERU

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), v příkazním řízení podle ustanovení § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. KO-07608/2014-ERU s účastníkem řízení, právnickou osobou – **QUALE ZEM s.r.o.**, se sídlem Hasičská 479/41, 700 30 Ostrava – Hrabůvka, IČ: 268 16 539 - ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, právnická osoba – **QUALE ZEM s.r.o.**, se sídlem Hasičská 479/41, 700 30 Ostrava – Hrabůvka, IČ: 268 16 539 (dále jen „účastník řízení“) - se tím, že v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 31. října 2013 v ochranném pásmu plynárenského zařízení ve městě Karviná, na ulici Kořenského, u domu č. p. 1700, zemní práce na přípravu uložení optického datového kabelu související se stavbou „OMS PODA – Karviná, 2. etapa“, při kterých došlo prostřednictvím strojního mechanismu k poškození nízkotlakého plynovodu IPE DN 110, a tím k porušení zákazu poškození plynárenského zařízení činností v ochranném pásmu či mimo ně, **dopustil spáchání správního deliktu dle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona.**

II. Podle ustanovení § 91a odst. 4 energetického zákona se účastníku řízení za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 15 000 Kč** (slovy: patnáct tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 11014.

III. Podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ustanovením § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníku řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 11014.

Odůvodnění:

I. Úvod

Dne 31. března 2014 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) doručením oznámení o zahájení kontroly podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, kontrolu ve věci dodržování ustanovení § 68 odst. 3 energetického zákona v důsledku poškození nízkotlakého plynovodu IPE DN 110, k němuž došlo dne 31. října 2013 ve městě Karviná, na ulici Kořenského, u domu č. p. 1700.

V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 24. června 2014 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. [REDAKCE]. Kontrolovaná osoba neuplatnila vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole žádné námítky. Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. [REDAKCE], který byl převzat do správního spisu dne 18. srpna 2014, o čemž byl vyhotoven záznam o vložení do spisu č. j. [REDAKCE], dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení. Současně byly dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto přistoupil správní orgán v souladu s ustanovením § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

II. Popis skutkového stavu

Při kontrole bylo zjištěno, že dne 23. června 2011 vydal Magistrát města Karviné, odbor územního plánování a stavebního řádu, územní rozhodnutí č. j. [REDAKCE], kterým povolil stavbu „OMS PODA – Karviná, 2. etapa“. Účastník řízení tak prováděl svoji činnost na povolené stavbě.

Objednatel stavby byla společnost PODA a.s., IČ: 258 16 179, jejím zhotovitelem pak účastník řízení. Vzájemné vztahy mezi přímými účastníky výstavby, tj. subjektu v postavení objednatele stavby a subjektu v postavení zhotovitele stavby, byly před započítím stavebních prací upraveny Rámcovou smlouvou o dílo ze dne 20. února 2013.

Vyjádření o existenci plynárenského zařízení v zájmovém území výstavby spolu s vymezením podmínek pro provádění zemních prací v ochranném pásmu plynárenského zařízení bylo požadováno a následně správcem plynárenského zařízení dne 16. listopadu 2010 s platností 12 měsíců vydáno společně s informativním zákresem situace do mapových podkladů. Vlastní existence plynárenského zařízení byla účastníku řízení známa z protokolárně předaného obvodu specifikovaného staveniště (Protokol o předání a převzetí staveniště bez data podpisu), uvedeného vyjádření správce plynárenského zařízení a situačního výkresu.

Vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu bylo prostřednictvím společnosti RWE Distribuční služby, s.r.o., IČ: 279 35 311, v zájmovém území výstavby provedeno dle orientačního zaměření a vyznačeno barvou (Protokol o vytyčení plynárenského zařízení ze dne 13. září 2013).

Účastník řízení na vstupním školení BOZP seznámil pracovníky mj. s umístěním inženýrských sítí, což bylo stvrzeno jejich podpisem prezenční listiny.

Dne 31. října 2013 došlo ve městě Karviná, na ulici Kořenského, u domu č. p. 1700, při zemních pracích k poškození nízkotlakého plynovodu IPE DN 110. K samotnému poškození plynárenského zařízení došlo dle vyjádření účastníka řízení tak, že na základě vytyčení bylo ověřovacími sondami nalezeno řádně zapískované plynárenské zařízení, o kterém se účastník řízení domníval, že se jedná o hledané plynárenské zařízení. Po odkrytí tohoto plynárenského zařízení (nefunkčního) zaměstnanci pokračovali ve vrtacích pracích, při kterých následně došlo vrtacím strojem typu Vermeer 16x20A k poškození druhého plynárenského zařízení (funkčního), které vedlo v blízkosti cca 1 m od dříve odkrytého nefunkčního plynárenského zařízení. Účastník řízení uvedl, že dle vytyčení nemohl předpokládat existenci dalšího souběžného plynárenského zařízení.

O poškození plynárenského zařízení byl proveden zápis do Stavebního deníku a poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který následně zajistil jeho opravu.

V důsledku poškození zařízení plynárenské distribuční soustavy došlo dle dokumentace správce plynovodní sítě (Protokol o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenských zařízení č. hlášení v SAP [REDAKCE] a Protokol o úniku plynu z poškozeného plynárenského zařízení ze dne 4. listopadu 2013) k doprovodnému úniku zemního plynu do ovzduší v množství 144 m³ za dobu jeho trvání v délce 100 minut. V důsledku poškození zařízení plynárenské distribuční soustavy nebyla přerušena dodávka plynu žádnému koncovému zákazníkovi. Vynaložené náklady spojené s opravami plynárenského zařízení a únikem zemního plynu účastník řízení uhradil.

Na základě dotazu kontrolujících zaslala dne 26. května 2013 společnost RWE Distribuční služby, s.r.o., IČ: 279 35 311, vysvětlení, ve kterém uvedla, že nefunkční potrubí se v ochranném pásmu dotčeného plynárenského zařízení nenachází, a dále situační výkres

poškozeného plynárenského zařízení s kótováním. Z předaných fotografií pořízených účastníkem řízení, situačního výkresu účastníka řízení a situačního výkresu společnosti RWE Distribuční služby, s.r.o., IČ: 279 35 311, není evidentní, že by se v ochranném pásmu nacházelo druhé plynárenské zařízení, jak uvedl účastník řízení. O existenci dvou plynárenských zařízení vedoucích souběžně vedle sebe v blízkosti cca 1 m, jak tvrdí účastník řízení, nebyl zjištěn žádný technický podklad.

III. Právní hodnocení

Správního deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ustanovení § 46 odst. 8 až 10 nebo ustanovení § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v ustanovení § 46 odst. 12 nebo 13 energetického zákona.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona v návaznosti na porušení zákazu poškození plynárenského zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně podle ustanovení § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona. Toto ustanovení představuje kategorický zákaz určitého jednání v ochranném pásmu tak, aby nedošlo k poškození plynárenského zařízení.

V uvedeném případě je znakem skutkové podstaty správního deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona s použitím odkazu na ustanovení § 68 odst. 3 větu druhou energetického zákona poškození plynárenského zařízení a trestat tak lze pouze pachatele, který se dopustil jednání (provádění činnosti v ochranném pásmu či mimo ně) vedoucího k poškození zařízení, mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. pachatele, který přímo svou činností plynárenské zařízení poškodil. V daném případě není pochyb o tom, že to byl právě účastník řízení, kdo prováděl dne 31. října 2013 zemní práce, při kterých došlo k poškození plynárenského zařízení.

Správní orgán se dále zabýval posuzováním otázky, zda účastník řízení věděl, že činnost prováděl v ochranném pásmu plynárenského zařízení, a jakým způsobem účastník řízení zemní práce v ochranném pásmu prováděl.

Z ustanovení § 68 odst. 2 energetického zákona vyplývá definice ochranného pásma, kterým se rozumí souvislý prostor v bezprostřední blízkosti plynárenského zařízení, který činí u nízkotlakých a středotlakých plynovodů a plynovodních přípojek, jimiž se rozvádí plyn v zastavěném území obce 1 m na obě strany od půdorysu, u ostatních plynovodů a plynovodních přípojek 4 m na obě strany půdorysu a u technologických objektů 4 m od půdorysu.

Vlastní existence plynárenského zařízení byla účastníkovi řízení prokazatelně známa z Vyjádření správce plynárenského zařízení ze dne 16. listopadu 2010 a informativního zákresu situace do mapových podkladů.

V rámci příkazního řízení bylo zjištěno, že vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu bylo prostřednictvím správce plynárenského zařízení provedeno barvou. Byť účastník řízení dle svého vyjádření ověřovacími sondami našel řádně zapískované plynárenské zařízení, o kterém se domníval, že se jedná o funkční a hledané plynárenské zařízení, došlo v důsledku jeho činnosti k poškození skutečně funkčního plynárenského zařízení. O nefunkčním souběžně vedoucím plynárenským zařízením neexistuje dle kontrolních zjištění žádný technický či jiný podklad. Tvrzení účastníka řízení tudíž v tomto směru nelze zohlednit, a to vzhledem k ustanovení § 52 správního řádu.

Přesto však správní orgán k tomuto podotýká, že veškeré činnosti, a to jak v ochranném pásmu energetického zařízení, tak i mimo ně, musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Subjekt, který chce vykonávat nějakou činnost jako např. zemní práce, zřízení stavby či umístění konstrukce apod., by si měl být i bez znalosti zákona vědom, že při své činnosti musí postupovat opatrně a obezřetně, aby při ní nedošlo k poškození některé z inženýrských sítí. Správní orgán poukazuje na skutečnost, že charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, kdy je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy, v daném případě zájem na ochraně zařízení plynárenské soustavy a zájem na bezporuchové dodávce zemního plynu pro jeho konečné zákazníky. To v praxi znamená, že v případě jakékoliv pracovní činnosti v ochranném pásmu zařízení plynárenské soustavy je nutno konat tuto pracovní činnost (s vynaložením veškerého úsilí) tak, aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti jeho provozu či k jeho poškození.

S ohledem na výše uvedené lze konstatovat, že účastník řízení svým jednáním porušil zákaz poškození plynárenského zařízení při provádění jakýchkoliv činností v ochranném pásmu či mimo ně podle ustanovení § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona.

Správní orgán na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 věta druhá energetického zákona prováděl dne 31. října 2013 v ochranném pásmu plynárenského zařízení ve městě Karviná, na ulici Kořenského, u domu č. p. 1700, zemní práce na přípravu uložení optického datového kabelu související se stavbou „OMS PODA – Karviná, 2. etapa“, při kterých došlo prostřednictvím strojního mechanismu k poškození nízkotlakého plynovodu IPE DN 110, a tím k porušení zákazu poškození plynárenského zařízení činností v ochranném pásmu či mimo ně.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. V této

souvislosti se Úřad nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. V daném případě účastník řízení svým jednáním poškodil plynárenské zařízení a způsobil únik plynu. Přestože nedošlo k přerušení dodávky plynu žádnému konečnému odběrateli, lze v jednání účastníka shledat jistou společenskou nebezpečnost spočívající v ohrožení zájmu společnosti na bezpečném provozu plynárenské soustavy, který je zákonem vyjádřen prostřednictvím zákazu provádění činností v ochranném pásmu plynárenského zařízení či mimo ně podle ustanovení § 68 odst. 3 věty druhé energetického zákona. Jednání účastníka řízení tedy naplnilo znaky materiální stránky správního deliktu, přestože následkem správního deliktu bylo pouze místní narušení bezpečného provozu plynárenské soustavy.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Například pokud by zemní práce byly prováděny ručně s maximální opatrností a v souladu s podmínkami stanovenými podle ustanovení § 68 odst. 4 písm. b) energetického zákona. Z podkladů shromážděných v řízení nicméně existence takových okolností nevyplývá a účastník řízení existenci takových okolností ani netvrdil.

Lze uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, a správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty.

IV. Uložení pokuty

Za správní delikt podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona lze uložit podle ustanovení § 91a odst. 4 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen postupovat podle ustanovení § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlídnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě účastníka řízení.

Při hodnocení způsobu spáchání správního deliktu, jeho následků, doby trvání a okolností, za kterých byl správní delikt spáchán, je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci. V řízení bylo zjištěno, že účastník řízení požádal v souladu s podmínkami pro provádění zemních prací v ochranném pásmu plynárenského zařízení o vytyčení plynárenského zařízení. Tuto okolnost je tak třeba považovat za okolnost, která závažnost správního deliktu snižuje.

Na druhou stranu v neprospěch účastníka řízení svědčí skutečnost, že vykonával zemní práce strojně, přestože se nacházel v ochranném pásmu plynárenského zařízení.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům spáchaného správního deliktu, které jsou vázány na energetickou důležitost předmětného zařízení, a to k úniku plynu do ovzduší a přerušení dodávky konečným zákazníkům. Účastníku řízení je vytýkáno, že poškodil nízkotlaký plynovod IPE DN 110, přičemž došlo k úniku 144 m³ zemního plynu. Nedošlo k přerušení dodávky plynu žádnému odběrateli. Tyto údaje vypovídají o nižší energetické důležitosti plynárenského zařízení, které účastník řízení svým jednáním narušil, a hovoří tak v jeho prospěch.

V důsledku poškození výše uvedeného plynárenského zařízení došlo k úniku plynu do ovzduší v celkové délce trvání po dobu 100 minut. Tuto skutečnost ovšem nemohl účastník řízení více ovlivnit, neboť vzniklé poškození předmětného zařízení bezprostředně nahlásil místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu.

Ke skutečnosti, že došlo k bezprostřednímu nahlášení poškození předmětného zařízení, bylo přihlédnuto při stanovení výše pokuty jako k polehčující okolnosti, obdobně pak správní orgán hodnotí skutečnost, že vzniklá škoda byla účastníkem řízení zcela uhrazena.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Vzhledem k tomu, že správní orgán stanovil pokutu ve výši 15 000 Kč,

tj. u spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad.

Po zvážení všech okolností ve smyslu ustanovení § 91d odst. 2 energetického zákona byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 15 000 Kč, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí, tj. při samé dolní hranici možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň ji považuje za odstrašující, a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

Mgr. Petra Cieslarová
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly